

„Една от най- вредните и най- опасни мисли е: „Всички правят така“

/ Лев Толстой/

Една от най-вредните и опасни мисли е: „Всички правят така“. Мисъл, която реже крилата и убива мечтите на човека. Тя е като лавина, която повлича все повече и повече хора след себе си, превръща ги в едно цяло. Сякаш са стадо - когато едно животно тръгне нанякъде, останалите, без да се замислят, го последват.

Ние, човешките индивиди, имаме собствена гледна точка и позиция и не бива да се ръководим от чуждите такива. Но много често ние се ръководим от избора и решенията на приятелите ни. Одобряваме постъпките им, независимо дали са правилни или не. Подлъгваме се, защото вярваме, че щом всички правят така, значи е добре и за нас. В тези случаи не се замисляме за последиците. Точно сме заслепени от факта да бъдем като другите, че дори загубваме себе си. Така човекът става част от тълпата, загубва индивидуалността си, обрича се на забравата. Ако аз правя като другите, мисля като тях, приемам безпрекословно всичките им идеи, то тогава кой съм аз?

Всяка мисъл има последствия, всеки избор и всяко решение също. Рано или късно ние плащаме за това, което сме допуснали или не сме допуснали да се случи.

Изразът „Всички правят така“ е оправдание за постъпки или решения, които ние вътрешно не одобряваме, колебаем се относно правилността им и търсим оправдание за самите себе си. Използваме този израз, когато знаем, че нещо не е наред, че не бива да предприемаме такова решение, че тази постъпка не е съвсем правилна. В тези случаи ние се самоуспокояваме.

Защо не си кажем „Всички правят така“, когато става въпрос за благотворителност, за милосърдие, за взаимопомощ? Всеки има нужда от приятелски протегната ръка, от съвет в точния момент, от прегръдка и усмивка. Стореното добро би трябвало да „заразява“ околните, да служи за пример. Светът ще бъде едно уютно и прекрасно място за живеене, ако подражаме един на друг в добрите си постъпки. Нали именно в това се състои естествената човешка същност: да правим добро, да обичаме и да си помагаме.

За да бъдем щастливи и спокойни, нека използваме „Всички правят така“, когато помагаме, без да търсим отплата; когато обичаме, без да чакаме обич; когато

„превръзваме“ сърца, а нашето кърви...Тогава думите на Лев Толстой няма да бъдат толкова вредни и опасни. А как ми се иска всички да направат така...

Елеонора Добрева, 7.клас

гр. Петрич